

พระราชบัญญัติ
การเนรเทศ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
เนรเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การเนรเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕
ตรี มาตรา ๕ จัตวา และมาตรา ๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติ
การเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๕๕

“มาตรา ๕ ทวิ ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุม
ตามมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ได้กระทำโดยแหก
ที่ควบคุม โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง
ประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคน
ขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕ ตรี ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดให้ผู้ที่ถูกควบคุม
ตามมาตรา ๖ หลุดพ้นจากการควบคุมไป มีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก ได้กระทำโดยใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในวรรคแรกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๘ จัตวา ผู้ใดให้พำนัก ซ่อนเร้น หรือช่วย ด้วยประการใด ให้ผู้ที่หลบหนีจากการควบคุมตามมาตรา ๖ เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก เป็นการกระทำเพื่อ ช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะ ไม่ลงโทษก็ได้

มาตรา ๘ เบญจ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ ควบคุมดูแลผู้ที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖ กระทำด้วยประการใด ให้ผู้ที่ถูกควบคุมนั้นหลุดพ้นจากการควบคุมไป มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก เป็นการกระทำโดย ประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับ ไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๗

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวมาในวรรคสอง จัดให้ได้ตัว
ผู้ที่หลุดพ้นจากการควบคุมคืนมาภายในสามเดือน ให้งดการ
ลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง-
จากผู้ที่หลบหนีไปจากการควบคุม หรือผู้ทำให้ผู้อื่นหลุดพ้นจากการ
ควบคุม หรือให้พำนักซ่อนเร้นหรือช่วยเหลือเมื่อผู้นั้นหลบหนีไปจาก
การควบคุมตามพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๘๘ ยังมีได้มีบท
บัญญัติให้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
และประมวลกฎหมายอาญาก็มิได้บัญญัติเป็นความผิดไว้ดังเช่นที่บัญญัติ
ไว้ในกฎหมายลักษณะอาญา จึงสมควรที่จะบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้น
นั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ